

شماره: ...
تاریخ: ...
پیوست: صلوات

۸۷/۴۸/۳۱۵
۱۳۸۷/۲/۳۱

حضرت آیت‌الله جنتی «دامبرگانه»
دبير محترم شورای نگهبان

سلام علیکم:

بدینوسیله گزارش جلسه سیصد و شصت و چهارم مجمع مشورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۸۷/۲/۲۸ مشتمل بر دو لایحه و یک اصلاحیه و دو طرح ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور اول: لایحه الحق یک تبصره به ماده ۸۰ قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و ماده ۱۵۳ قانون ارتقش جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۶ و ماده ۱۷۱ قانون مقررات استخدامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی مصوب ۱۳۷۰.

ب) (للہ): اکثر اعضاء لایحه مذکور را خلاف شرع یا قانون اساسی ندانستند لکن سه نفر از ۸ عضو حاضر اطلاق لایحه را خلاف شرع دانستند.

توضیح استدلال این سه نفر اینکه: بر اساس قوانین سابق بیمه اجتماعی حق مستمری گرفتن، حق خود شخص است و به مقتضای او فوا بالعقود باید به خود مستمری بگیر داده شود لذا وجهی برای اعطاء این حق به ورثه - خصوصاً با توجه به اینکه ظاهر تبصره آن است که بعد از کشف خلاف ادامه مستمری بگیر داده می‌شود و بالطبع آنچه به ورثه داده شده پس گرفته نمی‌شود - نمی‌باشد و اعطاء به وی خلاف شرع می‌باشد.

آن قلت: مستمری بگیر طلبی نداشته و حق وی تابع قانون است و هر چه بعنوان قانون جعل شود متبع می‌باشد ولذا اگر اقتضاe قانون، اعطاء به ورثه در فرض عدم مراجعت در مدت مذکور باشد آن قانون لازم العمل می‌باشد.

قلت: این قراردادها هر چند بر اساس قانون تأمین اجتماعی می‌باشد لکن قانون در راستای منافع دو طرف نه قانون وضع شده مبنی بر اینکه اگر مراجعت ننمودی به بازماندگان داده می‌شود زیرا این مسئله او فوا بالعقود سابق می‌باشد.

لکن در عین حال نظر اکثر اعضاء این بود که مستمری بگیر طلبی نداشته و تابع قانون می‌باشد و حق شخص تابع جعل قانون بوده و کان شرط ضمن اجراe و قرارداد می‌باشد و در نتیجه اگر شخص مستمری بگیر در مدت مذکور مراجعت ننمود به بازماندگان اعطاء می‌شود و بعد از کشف خلاف ادامه مستمری به خود صاحب حق داده می‌شود.

دستور دوم: طرح اصلاح ماده (۵) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰.

ب) (للہ): خلاف شرع یا قانون اساسی دانسته نشد.

دستور سوم: لایحه وصول مطالبات عموق جمهوری اسلامی ایران از کشورهای سودان، تانزانیا، نیکاراگوئه، اردن و کره شمالی.

ب) (للہ): ۱- صدر ماده واحده خلاف اصل ۷۷ قانون اساسی می‌باشد. (۴ رأی از ۸ رأی) زیرا براساس این اصل قراردادهای بین دولت و سایر کشورها بعد از انعقاد باید به تأیید مجلس شورای اسلامی برسد، ولی مفاد این ماده واحده آن است که ابتدا به دولت اجازه می‌دهد که با کشورهای مذکور قرارداد منعقد نماید و لازمه این مسئله، عدم تأیید این قراردادها توسط مجلس، بعد از انعقاد آن‌ها می‌باشد.

در مقابل نظر اعضاء دیگر این بود که مفاد ماده واحده انعقاد قرارداد نیست بلکه مجلس به دولت اجازه می‌دهد که در اخذ حقوق خود در قراردادهای سابق بصورتی که تصویب شده است تصمیم مقتضی گرفته آن‌ها را حل و فصل نماید.

۲- مشروط نمودن تصمیم وزارت امور اقتصادی و دارایی به تأیید کمیسیون اقتصادی مجلس مستلزم دخالت اعضاء کمیسیون مذبور در امور اجرایی است و خلاف اصل ۶۰ قانون اساسی می‌باشد. (۴ رأی از ۸ رأی)

جمهوری اسلامی ایران
جمع‌شوریٰ فقهی شورای نگهبان

بیان

شماره: ... ۳۱۵/۴۸/۸۷
تاریخ: ... ۱۳۸۷/۲/۳۱
پیش: صلوات

دستور چهارم: اصلاحیه اساسنامه شرکت سهامی چاپخانه دولتی ایران مصوب جلسه مورخ ۱۳۸۷/۲/۱۵ هیأت وزیران.

بر([اللّٰه]: با اصلاح انجام شده توسط هیأت وزیران، ایراد شورای محترم نگهبان برطرف گردیده است. (اتفاق آراء)

دستور پنجم: اصلاحیه ماده (۶) اساسنامه‌های شرکت غله و خدمات بازرگانی مناطق (۱) الی (۱۱) مصوب جلسه مورخ ۱۳۸۷/۲/۱۵ هیأت وزیران.

بر([اللّٰه]: با اصلاح انجام شده توسط هیأت وزیران، ایراد شورای محترم نگهبان برطرف گردیده است. (اتفاق آراء)

دوام توفیقات حضرت عالی را از درگاه ایزد متعال مسئلت دارم.

سیدحسن طاهری خرم‌آبادی
رئیس جمیع مشورتی فقهی شورای نگهبان